

Viime vuonna matkailijat ovat etsineet kotimaisista matkailukohteista kaunista luontoa ja rauhallisuutta ilman suuria ihmismassoja.

Luontokohteiden suosio kasvoi viime vuonna

Laura Tolonen

Koronavuosi 2020 vahvisti viime vuosien luontobuumia, koska monet suuntasivat sinne missä turvavälejä voi pitää eli luontoon. Esimerkiksi Hosassa kävijämäärä on noussut 15 prosenttia. Kansallispuistojen lisäksi myös monet muut luontokohteet kiinnostivat. Hepoköngäällä kävijämäärän nousu oli peräti huomattavasti 85 prosenttia käyntimäärän ollessa yli 30 000.

Paljakan kansainvälisestä markkinoinnista ja myynnistä vastaava Leena Penttinen kertoi olleensa erittäin ilahtunut luettuaan Hepoköngään kasvaneesta kävijämäärästä. Paljakassakin sulan maan aika oli hiljaisen kevään jälkeen erittäin vilkasta.

Penttinen kertoi, että Paljakan markkinoinnissa luonto on aina ollut se ykkönen juuri ennen koronaa. Viime vuonna luonnossa liikkuminen korostui kuitenkin aivan erityisellä tavalla.

- Kun korona tuli, niin nähtiin viime kesänä aivan uusia kävijöitä, jotka normaalisti siihen aikaan olisivat olleet ulkomaanmatkalla, Penttinen kertoi.

Paljakan markkinointia on piristetty jo vuodesta 2017 lähtien. Tuolloin Paljakan valttikortiksi otettiin kaunis luonto ja rauhallisuus ilman suuria ihmismassoja. Viime vuonna määritelmä onkin mennyt nappiin, kun kotimaiset matkailija juuri sitä etsivätkin.

Paljakka on hiljakkoin uudistanut verkkosivunsa uuteen uskoon aktiviteetit ja luonto etusijalla. Paljakan luontopalveluista monenlaista tekemistä varmasti riittää, mutta sen voi toteuttaa rauhassa.

Penttinen kertoi heidän nos-

taneen esiin kaksi hyvää luontokohtetta: Hepoköngäs ja Paljakan luonnonpuisto. Hepoköngäs on Suomessakin harvinaisuus, ja se myönnostaa niin ulkomaisia kuin kotimaisia matkailijoita. Paljakan luonnonpuisto taas on erikoisuus siinä mielessä, että yleensä luonnonpuistot eivät ole kävijöille avoimia.

Paljakan perinteiset paperiset esitteet on myös uusittu luontobuumia silmällä pitäen. Siihen on nostettu esille omana kohteenaan Hepoköngäs ja luonnonpuisto. Samalla siihen on tuotu myös ulkoilureitit.

Ensi kesällä kovat odotukset

Paljakkaa kampanjoidaan sosiaalisessa mediassa keväällä ahkerasti sekä kotimaassa että Keski-Euroopassa. Toinen kampanjoista on suunnattu juuri luonnossa liikkuville ja toisessa markkinoidaan Paljakkaa monipuolisena matkailukeskuksena.

Markkinointi on pitkäjänteinen prosessi ja ulkomaanmarkkinointia pitää tehdä, vaikka matkailijoita ei sieltä paljoa varmaan kesällä tulekaan.

- Pidetään Paljakkaa esillä ja nostetaan ulkomaisille matkailusivustoille. Kun Keski-Euroopassa haaveillaan lomalle lähdistä, niin osallistutaan siihen haaveiluprosessiin. Siellä Paljakka esitellään myös talvikohteena, Penttinen kertoi.

Penttinen odottaa jo ensi kesää innolla ja kovien odotusten kanssa. Hän veikkaa ensi kesästä jopa vielä parempaa kävijämäärän suhteen, sillä viime kesänä koronatilanne saattoi vielä saada jotkut jäämään kotiin.

- Voisin kuvitella, että ensi kesästä tulee vielä parempi. Viime vuonna korona tuli nopeasti, samoin kesä. Varmasti oli niitä, jotka arvuuttelivat, uskaltaako lähteä. Lisäksi nyt voisi kuvitella, että ulkomaille matkustaminen on kesällä vähäistä. Ihmiset ovat oppineet matkustamaan kotimaassa. Se tietää hyvää Paljakan ensi kesälle, Leena Penttinen arveli.

Paljakan reitit ovat hyvässä kunnossa

Hyvään saamaan on sattunut myös Paljakan alueiden ulkoilureittien kunnostus, jonka Puolangan kunta teki yhteistyössä Metsähallituksen kanssa Paljakan polut -hankkeessa vuosina 2018 - 2019.

Hankkeessa laitettiin Paljakan lähireitit kuntoon noin 150 000 eurolla. Hanke osui Puolangan kunnan elinkeinopäällikkö Heikki Kanniaiestu juuri luonnossa liikkuville ja toisessa markkinoidaan Paljakkaa monipuolisena matkailukeskuksena.

- Kaikki luontomatkailuun rakennettava ja kehitettävä infra tukee Puolangan matkailuelinkeinoa ja houkuttelevuutta, varsinkin nyt koronan aikaan, kun kotimaan matkailu ja luontomatkailu ovat läheneet ihan uusiin sfääreihin, Kanniainen kommentoi.

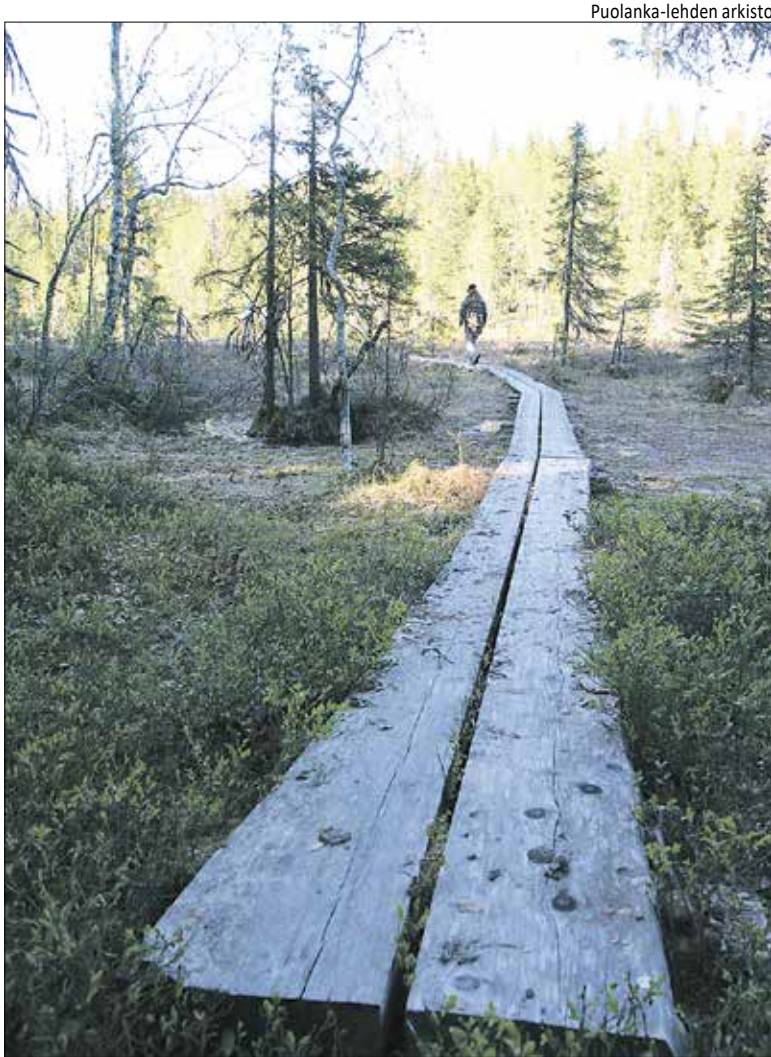
Paljakassa lähireitit laitettiin kuntoon käyttäjien totumukset huomioon ottaen. Kanniainen kertoi, että nykyään halutaan monipuolisesti suhteellisen lyhyitä kahden tai kymmenen kilometrin lenkkejä.

Puolangan kunnan kunnossapidon piiriin kuuluvat Paljakan ja Hepoköngään ulkoilureitit, sillä sinne käyttö kohdistuu eniten. Metsähallitus on kuitenkin luopunut aikanaan kovalla käytöllä olleen

UKK-reitin ylläpitämisestä ja huonoksi menneitä rakenteita puretaan.

Kanniainen kertoi, ettei reitillä ole enää niin paljoa käyttäjiä ja kustannusten takia sitä ei ole järkeä kunnalla tai Metsähallituksella ylläpitää.

Ahkeran luonnossa ajan viettämisen takia kuitenkin kunnalla on paljon ylläpidettäviä laavuja ympäri pitäjää, ja niiden puitteet pidetään kunnossa.

Koronavuoden aiheuttama luontobuumi näkyi viime vuonna myös Puolangan luontokohteissa. Esimerkiksi Paljakan alueen ulkoilureittejä kuljettiin kesällä ahkerasti. Ne kunnostettiin vuosina 2018 - 2019.

Vaeltamassa Kainuun sinisiä ajatuksia seuraillen

Kesäkuun ensimmäisenä päivänä 2020 saimme tietää, että Hetassa ei ole lunta vaan siellä on hyvä kesävaelluskeli. Ylempänä Pöyrisjärvellä olikin sitten samaan aikaan järvi jäässä ja moottorikelkkakeli. Selvää oli, että Pöyrisjärvellä teltoissa asuminen ei tulisi onnistumaan.

Halu vaeltaa 6. - 13. kesäkuuta koronan aiheuttamien rajoitusten lievennettyä merkittävästi oli keskuudessamme suuri. Valintamme kohdistui Puolangan suuntaan UKK-reitille välille Siikajärven P-paikka Paljakka.

Lauantaina auringon paistaessa lähdimme Oulusta kohti Paljakkaa kahdella autolla. Vaeltajia oli yhteensä kuusi. Paljakasta Valppu oy kuljetti meidät vaelluksemme lähtöpaikalle Siikajärven P-paikalle.

Aurinko lämmitti, ja tavoitteena oli 80 kilometrin pituinen viikon alkukesänvaellus määränpäänä Paljakka. Aloitimme nousun kohti Kometovaaraa. Saavuttuamme huijapulle saimme ihaillla Kainuun vaaroja ja kallioita.

Konsta Pylkkäsen siniset ajatukset auringon kilossa tulivat helposti mieleen hengityksen hiljalleen tasaavaan. Helpottuisiko vaellusrinkan kantaminen, jos välikädet olisivat käytössä rinkkaa ”raahatessa”?

Keskustelua vaeltaessa heräsi: kyllä Kainuussa met-
tää riittää.

Vielä ei tullut mieleen, että vaelluksemme tavoite - Paljakka - ei tulisi toteutumaan. Syy tähän selvisi viikon aikana kulkieessamme Tonko-
huikoseksi nimettyä Puolangan kunnan alueella kulkevaa

UKK-reitin osuutta.

Maastoon reitti on merkitty sinisellä, Kainuuseen sopival-
la värillä. Alun perinkin tietimme, että Kainuussa vaeltaminen tapahtuu vaaralta vaaralle. Korkeuserot olivat yllättävän suuria ja tämä hidasti merkittävästi vaeltamistamme. Enimmäkseen olimme menossa joko ylös tai sitten alas valmistautuen seuraavaan vaaran päälle kapuamiseen.

Eteneminen oli hidasta reitille kaatuneiden puiden takia. Jalkoja oli nostettava reippaasti yli sikin sokin olleiden puiden. Samalla osa puihin merkityistä sinisistä merkeistä oli kadonnut. Vaellusletkamme vetäjän piti jatkuvasti tarkkailla, missä olisi seuraava reitin sininen merkki. Muutama kerran jouduimme varmistamaan GPS-paikantimella suuntamme.

Näissä metsäosuuksissa oli osassa aukaistu reittiä moottorisahalla katkoen reitille kaatuneita puita. Kiitos hänelle, kuka hän onkaan.

Muutamat osuudet reitti kulkee pitkin metsäautotietä. Leveän valtatieen ylitimme reitillä kaksi kertaa. Maantieasfaltti tuli tutuksi useiden satojen metrien matkalta. Tulipa ruokailtua valtatieen penkan läheisyydessä. Ohi kulkevat autoilijat näkivät vaeltajia rinkkoineen ja kävelysauvoineen, joista oli suuri apu ylös alas menossa.

Reitillä olevat pitkospuut ovat huonokuntoisia ja sam-
maloituneita sekä talven jäljiltä liukkaita että paikkapaikoin veden valtaamia pitkälti entisiä. Näin on helppo ymmärtää, miksi retkeilytoimittaja ja -kirjailija Jouni Laaksonen on kirjassaan Pohjois-Suomen

vaellusreitit nimennyt Tonko-
huikosen merkinnällä ”sam-
maloituvat pitkospuut”.

Reitillä on runsaasti hyviä laavuja sopivin välimatkoin. Poikkeuksena on 16 kilometrin välimatka Poussunojan ja Markonpalon laavujen välillä. Tämän osuuden jaoimme kahden päivän vaellukseen.

Toinen huomattava vaikutus vaellukseemme oli, että Kuirivaaran laavun läheisyydestä telttapaikkoja oli vaikea löytää. Päädyimme ruokailuta-
uon jälkeiseen pitkään taukoon ja vaelsimme aiemmin kuljetun 6 kilometrin matkan lisäksi samana päivänä 8,5 kilometrin matkan Pyssylammen laavulle.

Pyssylammen laavu on erinomaisella paikalla. Tästä vaelluksen jatkuminen maastolisesti helpottui. Viimeistään tällä laavulla, johon saavuim-

me torstaina, totesimme, että tavoite ehtiä Paljakkaan perjantaina tai lauantaina, ei onnistu.

Perjantaina vaelsimme Heinijoessa olevalle Hepoköngäälle 24 metrin putousta ihailemaan. Heinijoki on 128 kilometriä pitkän Kiiminkijoen latvaosia.

Kimmo Valpun avustuksella taksi nouti meidät Paljakkaan autoillemme. Pitsat Puolangan keskustassa ja kotimatkalle Ouluun.

Pessimistien jäljillä käyneinä optimisteina odotamme seuraavaa alkukesän vaellustamme. Liekö jälleen tunteiden vuoro? Muotkatunturin erämaa-alue mielessään.

*Lapinkävijät Owla ry
Hannu Liljamo, pj
Tunturisusi 1641*

Kolme syytä liikkua korona-aikana luonnossa

- Välimatkat helppo pitää Liikunnan kautta löydät itsellesi ja perheellesi turvallisen tavan liikkua luonnossa koronavapaasti.
- Hengitä puhdasta ilmaa Voit edistää hyvinvointia ja liikunnallista elämäntapaa luonnossa. Hengitä vapaasti mutta muista koronapahis.
- Vaikuta normaaliin arkeesi Ulkoilu kuuluu kaikille. Vaikuta toimillasi terveelliseen elämäntapaan. Luonto ja hyvät eväät repussa tarjoavat meille parhaat elämykset. Luontokokemukset kantavat elämässä. Aina eteenpäin. Koronavapaasti. Luontokohteet ovat parasta yksin tai hyvässä seurassa. Nauti.

”Yhteisellä retkellä koet sellaista, mitä sohvan nurkassa et tule koskaan kokemaan.”

Siikavaaran P-paikalla lähdössä kohti Paljakkaa. Vasemmalta Jukka Parviainen, Hannu Liljamo, Tapio Siikaluoma, Satu Pippola, Tuula Lantto ja Unto Ojalahto.